

hvorledes den er, og saaledes vil den være, enten den vinder hans Bifald eller ej. Det ærede Medlem rettede et enkelt Spørgsmaal særlig til mig. Han havde en Husmandskone, som han interesserede sig for, og han vilde gerne have Oplysning om den, som han kaldte det, besynderlige Teori, jeg havde fremført om, at hvis hun ikke fik Statsbanetakstillæg, vilde hun kunne komme til at udrede Skatter. Der foreligger ikke nogen besynderlig Teori, men et overordentlig ligefremt Faktum. Hvis jeg har Ret i, hvad jeg tror, jeg har, at Statsbanerne vilde os et aarligt Minus paa maadeholdent ansat 12 Mill. Kr., skal dette Minus dækkes. Vi forlange alle Balance, og selv om vi ikke forlange den, vil Nødvendigheden forlange den. Det Hul skal dækkes, og hvis man dækker de 4 Mill., altsaa en Trediedel, ved forhøjede Jernbanetakster, bliver der kun 8 Mill. Kr. tilbage at dække ved Skatter, og hvis man ikke dækker noget ved forhøjede Jernbanetakster, maa alle Millionerne dækkes ved Skatter. Det er heli min besynderlige Teori. Hvorvidt Husmandskonen kommer til at betale nogle af disse Skatter, beror paa hendes Stilling, den kender maaske det ærede Medlem, jeg kender den ikke og kan ikke give nærmere Oplysning. Hvis hun har Mand og Familie og er et nogenlunde Gennemsnitsindivid, vil det for hendes og Families Vedkommende blive en 12—14 Kr. eller mere om Aaret, hun vil komme til at udrede til Hjælp til Dækning af disse Udgifter. Der vil være noget for hende at indvinde.

En anden Ting, som det ærede Medlem omtalte, skal jeg flygtig berøre. Det ærede Medlem vil hævde, at det var kulturfjendtligt at hindre en københavnsk Familie i at komme i Skoven. Bortset fra de stærke og fede Ord vil jeg give det ærede Medlem Ret deri, men for det første indser jeg ikke, at Klampenborg-Banen er anlagt for at hindre det københavnske Publikum i at komme i Skoven, jeg troede, at det var sket for at hjælpe det til at komme der saa billigt og hurtigt som muligt. Hvis det imidlertid virkelig skulde vise sig, at det ikke lader sig forene med Ligevægt i Statskassen at køre Folk fra København til Klampenborg for 20 Øre, men at der maa kræves 25 Øre eller maaske ikke 25 Øre men 30 Øre, indser jeg ikke det kultur-

fjendtlige i, at denne Rettelse gøres. Men for det tredje og sidste har jeg nylig berørt, hvad den højtærede Minister besvarede, at det neppe gaar an af Hensyn netop til Statskassen at forhøje disse Takster, saa at hele Talen om det kulturfjendtlige, for saa vidt den er adresseret til mig, svæver i Luften.

Naar det ærede Medlem talte om det gavnlige i at yde Bidrag til at anlægge Baner i afsidesliggende Egne og disse Baners Evne til at udvikle Velstand og Kultur, er jeg fuldkommen enig med ham deri; overhovedet hersker der formodentlig ingen Meningsforskel paa dette Punkt, kun er det en Præken, der ikke egner sig for nærværende Øjeblik, den vilde have været heldigere for en Del Aar siden. Hvis man for en Del Aar siden, som det er blevet gjort gældende fra flere Sider under Behandlingen i Dag, havde indrettet sit Banenet saaledes, at Staten tog sig af Hovedbanerne og lod lokale Kræfter tage sig af Sidebanerne, og hvis Staten havde indrettet sin Drift saaledes, at den af Fortjenesten paa Driften eller af andre Midler tog et Beløb af f. Eks. 10 eller 5 Mill. Kr. til Udlæg til afsidesliggende og magre Egenes Udvikling, vilde det have været udmærket, men i et Øjeblik, hvor Staten er saaledes stillet, at den ikke ejer Penge til det nødvendige, men har maattet laane dertil og er i dyb Gæld, kan det aabenbart ikke hjælpe at holde den Tale. Under saadanne Forhold maa den Slags i øvrigt fornuftige Foranstaltninger vente, indtil der igen er tilvejebragt den fornødne Ligevægt og det fornødne Overskud i Statskassen. Det tror jeg, at man uden at røbe besynderlige Teorier kan blive enig om.

Naar jeg ikke finder Anledning til at komme dybt ind paa det ærede Medlems Foredrag, ligger det i, at jeg saa udmærket forstaar hans Rolle her som Ordfører. Overfor Regeringen er det hans Rolle at være Talerør for den tomme Opposition, Opposition for Oppositionens Skyld, den principielle Opposition. I den Henseende staar jeg anderledes end han. Den Side, jeg tilhører, staar saaledes, at den vil modsætte sig det i Regeringens Forslag, som den finder forkasteligt, men vil uden nogen som helst Bagtanke eller Følelse af Ubehag støtte det i Regeringens Lovforslag, som den finder fornuftigt. Det er